

Sygn. akt V CSK 640/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa S. S.

przeciwko B. K. i K. B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 maja 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego B. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 24 marca 2016 r., sygn. akt XIX Ga [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2. przyznaje radcy prawnemu E. H.-O. od Skarbu Państwa -
Sądu Rejonowego w K. kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych
tytułem wynagrodzenia za udzielenie z urzędu nieopłaconej
pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym pozwanemu B. K.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie drugi pozwany wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania wskazał na oczywistą zasadność skargi oraz na występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego. Skarga nie jest oczywiście uzasadniona, ponieważ z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że przyjmuje się otwarty katalog środków dowodowych mających dowieść bezskuteczności egzekucji z majątku spółki – szczególnie silnym tego rodzaju środkiem jest, występujące w tej sprawie, postanowienie komornika o umorzeniu egzekucji z powodu jej bezskuteczności. Za w pełni zasadne i dopuszczalne uznać zatem należy przyjęcie przez Sąd na tej podstawie, że bezskuteczność egzekucji została dowiedziona. Istotne zagadnienie prawne ma natomiast dotyczyć tego, czy w ogóle istnieje obowiązek zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki, czego dokonanie pozwalałoby na zwolnienie się od odpowiedzialności z art. 299 k.s.h., gdy spółka ma tylko jednego wierzyciela, a zatem i tak postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości nie doprowadziłoby do ogłoszenia upadłości (przepisy wymagają co najmniej dwóch wierzycieli). Rzeczywiście jest to ważne zagadnienie i jeszcze niewyjaśnione, jednak nie występuje ono na tle tej sprawy. Jak bowiem ustaliły sądy *meriti*, co wiąże Sąd Najwyższy w postępowaniu kasacyjnym, było więcej wierzycieli – nawet w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku stwierdzono, że wspólnicy udzielili spółce pożyczek, przez co też stali się jej wierzycielami. W tym kontekście nie ma wątpliwości, że rozstrzygnięcie wskazanego w skardze zagadnienia prawnego nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, a zatem nie uzasadnia ono przyjęcia skargi do rozpoznania. Skarga kasacyjna została wniesiona przez pełnomocnika z urzędu, który wystąpił o zasądzenie kosztów, a w kolejnym piśmie wskazał, że podejmuje pracę w sądownictwie i zakończył prowadzenie działalności gospodarczej, w efekcie

czego wnosi o niezwiększanie należnego mu wynagrodzenia za sporządzenie skargi kasacyjnej o 23%.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

aw

aj